

Finantsaar. Den Underballance, som de sælles Udgifter medføre, vil saaledes nedfattes til omlørent 1 Million Rbd., men ogsaa denne Million Rbd. troer jeg at kunne gjøre Rigsdagen Forslag til at dække, og endda skaffe Resourcer tilvæie for uforudseete Tilfælde. Det har nemlig stillet sig saa heldigt, at Regjeringen ikke har behøvet at benytte den Bemyndigelse, som ved Krigsskatsloven af 15de Mai d. A. blev den givet til at udstæde Creditbeviser (Hør). Der er vel udfærdiget for 2 Millioner Rbd. Creditbeviser til Anticipation af dette Aars Indtægt, fordi jeg, som Forholdet var, ikke dristede mig til Andet end at have en Beholdning liggende i Beredskab; men jeg har det grundede Haab, at det vil kunne undgaaes at udgive dem, ligesom jeg har det grundede Haab, at det vil kunne undgaaes at benytte den Bemyndigelse til fremdeles at udfærdige for 2 Millioner Rbd. andre Creditbeviser, som skulle indfries ifølge Forslag, der i saa Fald vil være at forelægge den nærværende Rigsdag som en ny Skat for næste Aar, med andre Ord, Regjeringen vil saaledes være i det Tilfælde at kunne hjælpe sig dette Finantsaar igennem, uden at behøve at anticipere disse Indtægter, og det kommende Finantsaars ordentlige saavelsom overordentlige Indtægter ville selvsigelig kunne anvendes til dets eget Behov. Nu er det Regjeringens Hensigt, som jeg har havt den Ære i den foregaaende Session at udtale, at forelægge Forslag til en Indkomstskat. De Principer, hvorefter Finantsministeren maatte ønske, at der i saa Henseende skulde gaaes frem, have været meddeelte en Samling af de dygtigste og kyndigste Mænd, som jeg dertil kunde finde, og som vare villige til at gaae mig tilhaande dermed, og jeg har modtaget disse Mænds Forslag om den endelige Lov. Der mangler endnu kun Forslag om den Instruction, som maatte være at meddele Vedkommende for Opdræningen af Statuten, og disse Arbejder ville saaledes efter al Sandsynlighed være modne til at forelægges Rigsdagen; men denne Indkomstskat alene, om den maatte blive til Lov, vil ikke være tilstrækkelig til at imødegaae saadanne overordentlige Tilfælde, som dem, hvorpaa Regjeringen efter dens Overbeviisning maa være beredt, og hvorom

den altsaa maa gjøre Rigsdagen Forslag. Det er derfor Regjeringens Ægt i Forbindelse med denne Indkomstskat, combineret saaledes, at Ingen kommer til paa eengang at erlægge baade Krigsskat efter de hidtil gældende Regler og tillige Indkomstskat, at foreslaae Rigsdagen en Øjtagelse af Frdn. af 15de Mai d. A. — Planen, som jeg skal have den Ære i Morgen nærmere at udvikle, hvis det da maa være mig tilladt, at forelægge Thinget dette Lovforslag, er den, at for det Første skal Enhver være pligtig til at erlægge i Krigsskat, hvad Loven tilsiiger, og naar han derefter bliver ansat til Indkomstskat, saa skal det efter Krigsskatsloven Erlagte komme til Afdrag paa hans Ansættelse til Indkomstskat, eller forsaavidt det maatte overstige, hvad han bliver ansat til paa Indkomstskatten, saa skal han være reent fri for Indkomstskatten. Regjeringens Motiv til at gaae denne Vej er, at Regjeringen efter dens bedste Overbeviisning er nødsaget dertil. Jeg har allerede ved tidligere Leiligheder havt Anledning til at udtale, at jeg tvivlede om, at det vilde være muligt, at turde stole paa, at nogen Indkomstskat i Danmark skulde kunne reguleres saaledes, at den det første Aar kunde give et Par Millioners Indtægt. Erfaringen har hyderligere bekræftet dette, og jeg troer ogsaa at kunne antage, at de Mænd, som have beskæftiget sig med at drøfte, hvad der henhører til Indkomstskatten i Detailen, ere enige dert, at man ikke tør stole med Sikkerhed paa, at denne Indkomstskat strax kunde give et saadant Beløb. Naar det nu erkjendes med Regjeringen, at man maa være belavet paa overordentlige Udgifter for næste Aar, uagtet disse ikke ere bragte i udtrykkelig Anslag paa Finantsforslaget, og at man maa være betænkt paa at give Regjeringen Bemyndigelse til at kunne imødegaae saadanne Udgifter, saa troer jeg ikke, at der gives nogen anden Vej, end en saadan Combination af Krigsskatten, i samme Form som den, vi have i Aar, med en Indkomstskat. Naar da Regjeringen anvender den Kraft, som den bor, paa at regulere Indkomstskatten, og benytter de Erfaringer, som det første Aar, da man mindre kan stole paa den, giver, til at bringe den rigtigt i Live, saa troer